

A. Słowniki

- Bańkowski A., Etymologiczny słownik języka polskiego, t. 1–2, Warszawa 2000.
- Boryś W., Słownik etymologiczny języka polskiego, Warszawa 2005.
- Boryś W., Popowska-Taborska H., Słownik etymologiczny kaszubszczyzny, t. 1–5, Warszawa 1994–2006.
- Brućkner A., Etymologiczny słownik języka polskiego, wyd. 2, Warszawa 1970.
- Cyganenko G.P., Etimologičeskij slovar' russkogo jazyka, Kijów 1989.
- Černych P.J., Istoriko-etimologičeskij slovar' sovremennogo russkogo jazyka, t. 1–2, Moskwa 1999.
- Dal' V., Tolkovyj slovar' živogo velikoruskogo jazyka, t. 1–4, Moskwa 1978–1980.
- Długosz-Kurczabowa K., Etymologia. Słownik szkolny, Warszawa 1998.
- Długosz-Kurczabowa K., Nowy słownik etymologiczny języka polskiego, Warszawa 2003.
- Długosz-Kurczabowa K., Wielki słownik etymologiczno-historyczny języka polskiego, Warszawa 2008.
- Etimologičeskij slovar' slavjanskich jazykov. Praslavjanskij leksičeskij fond, red. O.N. Trubačev, t. 1–31, Moskwa 1974–2005.
- Gebauer J., Slovník staročeský, t. 1–2, Praga 1970.
- Holub J., Kopečný F., Etymologický slovník jazyka českého, Praga 1952.
- Hrycak E., Kisielewski K., Słownik ukraińsko-polski i polsko-ukraiński, cz. 1–2, wyd. 2, Warszawa 1990.
- Inny słownik języka polskiego, red. M. Bańko, t. 1–2, Warszawa 2000.
- Karłowicz J., Słownik gwar polskich, t. 1–6, Kraków 1900–1911.
- Karłowicz J., Kryński A., Niedźwiedzki W., Słownik języka polskiego, t. 1–8, Warszawa 1900–1927.
- Karpluk M., Słownik staropolskiej terminologii chrześcijańskiej, Kraków 2001.
- Knapiusz G., Thesaurus Polono-Latino-Graecus, wyd. 2, Kraków 1643.
- Kopaliński J., Słownik mitów i tradycji kultury, Warszawa 2006.
- Lehr-Spławiński T., Polański K., Słownik etymologiczny języka Drzewian połabskich, z. 1, Wrocław–Warszawa 1962.
- Linde S.B., Słownik języka polskiego, t. 1–6, wyd. 2, Lwów 1854–1860.
- Machek V., Etymologický slovník jazyka českého, wyd. 2, Praga 1968.
- Mańkowski J., Praktyczny słownik łacińsko-polski, Warszawa 2000.
- Mirowicz A., Dulewicz I., Grek-Pabis I., Maryniak I., Wielki słownik rosyjsko-polski, t. 1–2, Warszawa 1980.
- Moguš M., Pintarić N., Poljsko-hrvatski rječnik, Zagrzeb 2002.
- Nazwy miejscowe Polski. Historia. Pochodzenie. Zmiany, red. K. Rymut, t. 1–6, Kraków 1996–2005.

- Novyj slovnyk ukrajins'koji movy, t. 1–4, red. V. Jaremenko, O. Slipuško, Kijów 1998.
- Nowy słownik poprawnej polszczyzny, pod red. A. Markowskiego, Warszawa 1999.
- Prtridge E., *Origins. An etymological dictionary of modern English*, Londyn 1991.
- Polański K., *Słownik etymologiczny języka Drzewian połabskich*, z. 2–6, Wrocław–Warszawa 1971–1994.
- Poljsko-srpski rečnik, oprac. D. Đurišić-Stojanović, U. Radnović, red. nac. Đ. Živanović, t. 1–2, Belgrad 1999.
- Reczek S., *Podręczny słownik dawnej polszczyzny*, Wrocław 1968.
- Schuster-Sěwec H., *Historisch-etymologisches Wörterbuch, der ober- und niedersorbischen Sprache*, t. 1–4, Budziszyn 1980–1989.
- Siatkowski J., Basaj M., *Słownik czesko-polski. Česko-polský slovník*, Warszawa 2002.
- Skok P., *Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika*, t. 1–4, Zagrzeb 1971–1974.
- Skorupka S., *Słownik frazeologiczny języka polskiego*, t. 1–2, Warszawa 1967–1968.
- Slovar slovenskega knjižnega jezika, red. A. Bajec et al., t. 1–4, Lublana 1980–1985.
- Slovenski pravopis, red. J. Toporišič et al., Lublana 2001.
- Slovnyk ukrajins'koji movy, red. B.D. Hrinčenko, t. 1–4, Kijów 1908–1909.
- Slovnyk ukrajins'koji movy, red. nac. I.K. Bilodid, t. 1–11, Kijów 1970–1980.
- Sławski F., *Słownik etymologiczny języka polskiego*, t. 1–5, Kraków 1952–1982.
- Sławski F., *Podręczny słownik bułgarsko-polski z suplementem*, t. 1–2, Warszawa–Sofia 1987.
- Słownik etymologiczno-motywacyjny staropolskich nazw osobowych*, pod red. A. Cieślikowej, M. Malec, K. Rymuta: cz. 1, *Odapelatywne nazwy osobowe*, oprac. A. Cieślikowa, przy współudziale J. Szymowej i K. Rymuta, Kraków 2000; cz. 2, *Nazwy osobowe pochodzenia chrześcijańskiego*, oprac. M. Malec, Kraków 1995; cz. 3, *Odmiejscowe nazwy osobowe*, oprac. Z. Kaleta przy współudziale E. Supranowicz i J. Szymowej, Kraków 1997; cz. 4, *Nazwy osobowe pochodzące od etników*, oprac. E. Supranowicz, Kraków 1997; cz. 5, *Nazwy osobowe pochodzenia niemieckiego*, oprac. Z. Klimek, Kraków 1997; cz. 6, *Nazwy heraldyczne*, oprac. M. Bobowska-Kowalska, Kraków 1995.
- Słownik gwar polskich*, t. 1–7, oprac. przez Zakład Dialektologii Polskiej IJP PAN, pod kierunkiem M. Karasia et al., Wrocław 1979–2005.
- Słownik języka polskiego*, wyd. staraniem M. Orgelbranda, t. 1–2, Wilno 1861.
- Słownik języka polskiego*, red. W. Doroszewski, t. 1–11, Warszawa 1958–1969.
- Słownik języka polskiego*, red. M. Szymczak, t. 1–3, Warszawa 1978–1981.
- Słownik języka polskiego XVII i 1. połowy XVIII wieku*, kom. red. M. Karpluk et al., t. 1, Kraków 1999–2004.
- Słownik języka polskiego. Suplement*, red. M. Bańko, M. Krajewska, E. Sobol, Warszawa 1992.

Słownik literatury staropolskiej. Średniowiecze. Renesans. Barok, red. T. Michałowska, przy udziale B. Otwinowskiej i E. Temeriusz-Sarnowskiej, Wrocław–Warszawa–Kraków 1998.

Słownik łaciny średniowiecznej w Polsce, red. M. Plezia, t. 1–8, Wrocław 1953–2007.

Słownik polszczyzny Jana Kochanowskiego, red. M. Kucala, t. 1–3, Kraków 1994–2003.

Słownik polszczyzny XVI wieku, red. S. Bąk, M.R. Mayenowa et. al., t. 1–32, Wrocław–Warszawa–Kraków 1966–2004.

Słownik prasłowiański, red. F. Sławski, t. 1–8, Wrocław 1974–2001.

Słownik staropolski, red. S. Urbańczyk, t. 1–11, Wrocław–Warszawa–Kraków 1953–2002.

Słownik staropolskich nazw osobowych, t. 1–6, red. W. Taszycki, Wrocław 1965–1983; t. 7,

Suplement, oprac. pod kierunkiem M. Malec, Wrocław 1984–1987.

Słownik współczesnego języka polskiego, red. B. Dunaj, Warszawa 1996.

Smoczyński W., Słownik etymologiczny języka litewskiego, Wilno 2007.

Sreznevskij I.I., Materialy dlja slovarja drevne-russkago jazyka, t. 1–3, Moskwa 1989.

Stano M., Buffa F., Słownik polsko-słowacki, słowacko-polski, Warszawa 1988.

Tłumačal’ny sloŭnik belaruskaj litaraturnaj movy, red. M.R. Sudnik, M.N. Kryŭko, Mińsk 2002.

Trotz M.A., Nowy dykjonarz to jest mownik polsko-francusko-niemiecki, Lipsk 1764.

Uniwersalny słownik języka polskiego, red. S. Dubisz, t. 1–6, Warszawa 2003.

Vasmer M., Etimologičeskij slovar’ russkogo jazyka, perevod s nemeckogo i dopolnenija O.N. Trubačeva, t. 1–4, Moskwa 1986–1987.

Wielki słownik wyrazów obcych PWN, pod red. M. Bańki, Warszawa 2003.

Zeman H., Słownik górnołużycko-polski, Warszawa 1967.

Znosko A., Słownik cerkiewnosłowiańsko-polski, Białystok 1996.

B. Opracowania, podręczniki, studia

Bartnicka B., Słownictwo polskich XVI-wiecznych pieśni pasyjnych, „Poradnik Językowy” 1995, z. 2, s. 1–10.

Basaj M., Siatkowski J., Bohemizmy w języku polskim. Słownik, Warszawa 2006.

Bernstein S., Zarys gramatyki porównawczej języków słowiańskich, Warszawa 1985.

Biblia królowej Zofii (szarospatacka) wraz ze staroczeskim przekładem Biblii, wydali S. Urbańczyk i V. Kyas, Wrocław 1965.

Bogurodzica, oprac. J. Woronczak, wstęp językoznawczy E. Ostrowska, oprac. Muzykologiczne H. Feicht, Wrocław 1962.

Brajerski T., Język staro-cerkiewno-słowiański, Lublin 1990.

Brajerski T., O języku polskim dawnym i dzisiejszym, Lublin 1995.

- Brückner A., Polska proza średniowieczna, Kraków 1923.
- Budziszewska W., Słownictwo słowiańskie dotyczące przyrody żywej, Wrocław 1965.
- Buttler D., Rozwój semantyczny wyrazów polskich, Warszawa 1978.
- Cieślíkowa A., Partykuła „-kolwiek” w historii i dialektach języka polskiego, [w:] Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Jagiellońskiego, Prace Językoznawcze 15, 1965, s. 45–84.
- Cybulski M., Język piętnastowiecznej części Psalterza floriańskiego. Ortografia, fonetyka, fleksja, Łódź 1988.
- Cyran W., Ślady iloczasu w głównych zabytkach języka polskiego XIV–XV w., „Biuletyn Polskiego Towarzystwa Językoznawczego” 11, 1952, s. 1–21.
- Dejna K., Dialekty polskie, Wrocław 1993.
- Długosz-Kurczabowa K., Apelatywizacja biblijnych nazw własnych w języku polskim, Wrocław 1990.
- Długosz-Kurczabowa K., Dubisz S., Gramatyka historyczna języka polskiego. Słowotwórstwo, Warszawa 1999.
- Długosz-Kurczabowa K., Dubisz S., Gramatyka historyczna języka polskiego, Warszawa 2001.
- Dubisz S., Język – Historia – Kultura, t. 1, 2, Warszawa 2002, 2007.
- Dunaj B., Język polski najstarszej doby piśmiennej (XII–XIII w.), Warszawa 1975.
- Górny W., Składnia przytoczenia w języku polskim, Warszawa 1966.
- Horberg B., Wielkopolskie właściwości dialektyczne w rotach sądowych XIV–XV wieku, „Slavia Occidentalis” 39, 1982, s. 13–18.
- Jakuba Parkosza „Traktat o ortografii polskiej”, oprac. M. Kucąła, Warszawa 1985.
- Kamińska M., Psalterz floriański. Monografia językowa, cz. 1, Ortografia, fonetyka, fleksja imion, Wrocław 1981.
- Kamińska M., Psalterz floriański. Monografia językowa, cz. 2, Fleksja liczebników, zaimków, czasowników, Łódź 1991.
- Karaś M., Język polski i jego historia. Wybór pism, pod red. J. Ruska, M. Szymczaka, Warszawa 1986.
- Kazania gnieźnieńskie, wyd. S. Vrtel-Wierczyński (słownik opracowany przez I. Reślińską), Poznań 1953.
- Kazania t.zw. świętokrzyskie, wyd. i oprac. J. Łoś, W. Semkowicz, Kraków 1934.
- Klemensiewicz Z., Historia języka polskiego, Warszawa 1980.
- Klemensiewicz Z., Lehr-Spławiński T., Urbańczyk S., Gramatyka historyczna języka polskiego, Warszawa 1981.
- Koneczna H., Charakterystyka fonetyczna języka polskiego na tle innych języków słowiańskich, Warszawa 1965.
- Kowalewicz H., Kuraszkiewicz W., Wielkopolskie rotacje sądowe XIV–XV wieku, t. 1, Rotacje poznańskie, Wrocław 1959.

Kownacki E., Z problematyki grafii i fonetyki staropolskiej (artykulacja „v” przed półotwartymi i po spółgłosce bezdźwięcznej), „Slavia Occidentalis” 33, 1976, s. 11–35.

Krzyżyńska Z., Staropolskie konstrukcje z przyimkami, cz. 1, Poznań 2000.

Kuraszkiewicz W., Pochodzenie polskiego języka literackiego w świetle wyników dialektologii historycznej, Wrocław 1953.

Kuraszkiewicz W., Podstawowe wiadomości z gramatyki historycznej języka polskiego z wyborem tekstów staropolskich do ćwiczeń, Warszawa 1970.

Lamprecht A., Šlosar D., Bauer J., Historická mluvnice češtiny, Praha 1986.

Lizisowa T., Podstawowe terminy prawne w statutach staropolskich na tle słowiańskich, Kraków 1995.

Łoś J., Gramatyka polska, cz. 1: Głosownia historyczna, cz. 2: Słowotwórstwo, cz. 3: Odmiennia (fleksja) historyczna, Lwów–Warszawa–Kraków 1922, 1925, 1927.

Makarski W., Biblijny typ zestawienia z członem „zaprawdę powiadam (mówię) ci (wam)”, „Roczniki Humanistyczne” 14, 1966, z. 4, s. 65–75.

Moszyński L., Wstęp do filologii słowiańskiej, Warszawa 1984.

O języku religijnym. Zagadnienia wybrane, red. M. Karpluk, J. Sambor, Lublin 1988.

Ostrowska E., Z dziejów języka i jego piękna. Studia i szkice, Kraków 1978.

Perzanowski Z., Karaś M., Roty polskie z ksiąg sądowych ziemskich krakowskich z początku XV wieku, Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Jagiellońskiego, nr 24, Prace Językoznawcze, z. 3 (Filologia, z. 6), 1960, s. 233–253.

Petr J., Zaimek „každy” w historii i dialektach języka polskiego, Wrocław 1957.

Pisarkowa K., O składni Kazań gnieźnieńskich: partykuła „ć”, „ci”, [w:] Studia z polskiej składni historycznej, red. nauk. J. Twardzikowa, t. 1, Wrocław 1976, s. 7–39.

Pisarkowa K., Historia składni języka polskiego, Wrocław 1984.

Popowska-Taborska H., Boryś W., Leksyka kaszubska na tle słowiańskim, Warszawa 1996.

Psałterz floriański łacińsko-polsko-niemiecki, red. L. Bernacki. Rękopis Biblioteki Narodowej w Warszawie, wyd. R. Gnaszyniec, W. Taszycki, S. Kubica, Lwów 1939

[reedycja: wprowadzenie M. Kamińska, oprac. M. Cybulski, Łódź 2002].

Reczek J., Nowy okres w badaniach nad „Legendą o św. Aleksym” (z powodu prac Ewy Ostrowskiej i Carlo Verdaniego), „Język Polski” 50, 1970, z. 1, s. 15–21.

Rospond S., Gramatyka historyczna języka polskiego, Warszawa 1971.

Rozprawy o historii języka polskiego, red. nauk. S. Borawski, Zielona Góra 2005.

Safarewicz J., Zarys historii języka łacińskiego, Wrocław 1986.

Siatkowski J., Czesko-polskie kontakty językowe, Warszawa 1996.

Skubalanka T., Historyczna stylistyka języka polskiego. Przekroje, Warszawa 1984.

- Słowotwórstwo języka doby staropolskiej. Przegląd formacji rzeczownikowych, red. K. Kleszczowa, Katowice 1996.
- Stieber Z., Rozwój fonologiczny języka polskiego, Warszawa 1962.
- Stieber Z., Świat językowy Słowian, Warszawa 1974.
- Stryniak Sztankóné E., Składnia i styl staropolskich apokryfów pasyjnych, Pecz 2000.
- Studia historycznojęzykowe 1, pod red. M. Kucaty, Z. Krążyńskiej, Kraków 1994.
- Szulc A., Historia języka niemieckiego, Warszawa 1991.
- Śmiech W., Rozwój historyczny polskich grup spółgłoskowych *sr' *z'r' *z'r', Łódź 1953.
- Taras B., Staropolskie zdania pytajne wprowadzone przez partykuły, Warszawa 2000.
- Taszycki W., Staropolskie „miłosirdny”, „Poradnik Językowy” 1950, z. 5, s. 18–20.
- Taszycki W., Dwa wyrazy staropolskie „mołwić” i „sierce”, „Poradnik Językowy” 1954, z. 7, s. 13–23.
- Taszycki W., Najdawniejsze zabytki języka polskiego, Wrocław 1975.
- Teksty staropolskie. Analizy i interpretacje, red. W. Decyk-Zięba, S. Dubisz, Warszawa 2003.
- Twardzik W., O uważniejszym aniżeli dotychczas tekstu staropolskiego czytaniu i jakie z niego pożytki płyną rozprawa śliczna i podziwienia godna, Kraków 1997.
- Urbańczyk S., Szkice z dziejów języka polskiego, Warszawa 1968.
- Urbańczyk S., Prace z dziejów języka polskiego, Warszawa 1979.
- Walczak B., Zarys dziejów języka polskiego, Wrocław 1999.
- Wieczorkiewicz B., Sinielnikoff R., Elementy gramatyki historycznej języka polskiego z ćwiczeniami, Warszawa 1965.
- Winkler-Leszczynska I., Sufiksy przymiotnikowe „-ity, -isty, -aty, -asty” w języku polskim na tle ogólnosłowiańskim, Wrocław 1964.
- Wydra W., Rzepka W., Chrestomatia staropolska. Teksty do roku 1543, Wrocław 1984.
- Zajda A., Staropolska terminologia prawnicza (do 1500), Kraków 1990.
- Zembaty-Michalakowa M., „Asi” czy „a si” w „Kazaniach świętokrzyskich”, „Język Polski” 44, 1964, s. 161–164.